

8257 *LLEI 10/2002, de 29 d'abril, per la qual es modifica la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, per a la incorporació al Dret espanyol de la Directiva 98/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juliol, relativa a la protecció jurídica de les invencions biotecnològiques. («BOE» 103, de 30-4-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els avanços en biologia i genètica molecular i el desenrotllament de les tècniques d'enginyeria genètica en les últimes dècades han convertit la biotecnologia en un dels sectors amb major potencial de futur, tant per la seua importància econòmica com per la seua repercussió en àmbits tan essencials per a la satisfacció de necessitats humanes com són la salut, l'alimentació i el medi ambient.

Les invencions biotecnològiques, a pesar de referir-se a organismes vius, són patentables. Ni el Dret nacional ni el Dret europeu de patents (Conveni sobre concessió de patents europees fet a Munic, el 5 d'octubre del 1973) preveuen la prohibició o l'exclusió de la patentabilitat de la matèria biològica. Les invencions que reunisquen els requisits de patentabilitat (novetat, activitat inventiva i aplicació industrial) són patentables encara que tinguen per objecte un producte que estiga compost o que continga matèria biològica, o un procediment per mitjà del qual es produïska, transforme o utilitze matèria biològica.

La necessitat d'adaptar el marc legal de protecció de les invencions en la Unió Europea a les característiques d'este sector de la innovació és la raó de ser de la Directiva 98/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juliol, relativa a la protecció jurídica de les invencions biotecnològiques. Amb esta la Unió Europea pretén garantir una protecció eficaç i uniforme d'estes invencions en el conjunt dels estats membres, imprescindible per a fomentar les inversions en investigació i desenrotllament de la indústria biotecnològica europea i refermar la seua posició competitiva en el mercat mundial.

Especial rellevància té el fet que l'Organització Europea de Patents haja incorporat en juny del 1999 el Reglament d'Execució del Conveni de Patent Europea per a adaptar-lo a les disposicions de la Directiva. Més del 80 per 100 de les patents amb vigència a Espanya tenen el seu origen en patents europees concedides per l'Oficina Europea de Patents, que produïxen efectes com a patents nacionals una vegada que es validen, després d'haver presentat la traducció i el pagament de la taxa corresponent.

La present llei, en conseqüència, té per objecte incorporar al Dret espanyol la Directiva comunitària per mitjà de la reforma de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, i adequar les previsions nacionals a les que ja hi ha en la regulació de la patent europea, tot això dins del marc general de l'Acord sobre els aspectes dels drets de propietat intel·lectual relacionats amb el comerç. S'estructura en quatre articles que desenrotllen quatre àrees fonamentals.

En primer lloc, es delimiten les invencions biotecnològiques patentables. S'admet expressament la patentabilitat de la matèria biològica si ha sigut aïllada o produïda per mitjà d'un procediment tècnic. Este criteri és

fonamental per a distingir la invenció patentable del descobriment no patentable.

Els elements aïllats del cos humà o obtinguts per mitjà d'un procediment tècnic, incloses les seqüències genètiques amb una aplicació industrial determinada, podran ser patentats quan reunisquen els requisits generals de patentabilitat de les invencions.

En sentit contrari, s'establix la línia divisòria general entre el que es pot i el que no es pot patentar en el regne de la matèria vivent i es preveu la possibilitat de denegar la patentabilitat d'invencions per motius ètics o d'orde públic.

Entre les invencions que, en tot cas, es consideren contràries a l'orde públic o a la moral s'inclouen quatre supòsits de prohibició absoluta, que no són exhaustius, i que comprenen els procediments de clonació de sers humans, els de modificació de la identitat genètica germinal de ser humà, les utilitzacions d'embrions humans amb fins industrials o comercials i els procediments de modificació de la identitat genètica dels animals que suposen per a estos patiments sense utilitat mèdica substancial per a l'home o l'animal, així com els animals resultants d'estos procediments. No obstant, la prohibició d'utilització d'embrions humans amb fins industrials o comercials no afecta les invencions tècniques que tinguen un objectiu terapèutic o de diagnòstic que s'apliquen a l'embrió i que li són útils.

Quan la invenció tinga per objecte una matèria biològica d'origen humà o utilitze una matèria d'este tipus, la persona a qui s'hagen realitzat les preses haurà de ser informada i haver tingut ocasió de donar el seu consentiment lliure per a les citades preses. No obstant, el citat consentiment no podrà exigir-se com a condició de patentabilitat de la invenció, ni la seua falta o inexactitud afectarà la validesa de la patent ja concedida.

La prohibició de patentar varietats vegetals i races animals es manté. No obstant, no arribarà a la prohibició de patentar invencions que tinguen per objecte vegetals o animals, que seran patentables sempre que la viabilitat tècnica de la invenció no es limite a una varietat vegetal, definida en la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals, o a una raça animal determinada.

Queden també exclosos de la patentabilitat els procediments essencialment biològics d'obtenció de vegetals o d'animals que consistisquen íntegrament en fenòmens naturals com l'encreuament o la selecció. Esta exclusió no arriba als procediments microbiològics o altres procediments tècnics, ni als productes obtinguts per mitjà d'estos.

Quan una invenció tinga per objecte una matèria biològica d'origen vegetal o animal o que utilitze una matèria d'este tipus, la descripció relativa a esta invenció haurà d'incloure, si és el cas, informació sobre el lloc geogràfic d'origen de la citada matèria, quan este siga conegut, i això sense perjudici de l'examen de les sol·licituds de patent i de la validesa dels drets que es deriven de les patents expedides.

Un segon aspecte que es regula són les condicions de depòsit, emmagatzemament i conservació de la matèria biològica quan siguen necessàries per a la conservació de les seues propietats de bioutilització, d'acord amb el Tractat de Budapest, i quan no siga accessible al públic o siga necessari com a complement de la descripció, quan no puga ser descrita en la sol·licitud de patent de manera que un expert puga reproduir la invenció. Entre altres requisits, la matèria biològica haurà de ser depositada en una institució reconeguda per a este fi d'acord amb els Convenis internacionals sobre esta matèria vigents a Espanya.

L'accés a la matèria biològica depositada es realitzarà per mitjà de l'entrega d'una mostra d'esta a la persona

que ho sollicita, que quedarà obligada a acomplir determinats compromisos de confidencialitat.

Un tercer bloc de previsions preveu l'abast de la protecció de la patent tenint en compte les característiques especials de la matèria biològica, que és la que conté informació genètica autoreproducible o reproducible en un sistema biològic.

Perquè la protecció siga real ha de comprendre el material obtingut per reproducció biològica a partir del patentat, així com els productes en què es continga i exercisca la seua funció la informació genètica. Este règim general té una excepció en els drets de l'agricultor que adquirisca del titular de la patent, o amb el seu consentiment, material de reproducció vegetal o animal amb fins d'explotació agrícola que incorpore la invenció protegida. En este cas, l'agricultor podrà utilitzar el producte de la seua collita per a ulterior reproducció i multiplicació realitzada en la seua pròpia explotació. Així mateix, el titular de la patent ha d'autoritzar l'agricultor a utilitzar el ramat protegit amb fins agrícoles, incloent-hi la posada a disposició del ramat o d'un altre material de reproducció animal, perquè l'agricultor pugua prosseguir la seua activitat agrícola.

Junt amb això es preveu l'«esgotament comunitari» dels drets del titular d'una patent que no podrà exercir-los una vegada posat el producte en el mercat en el territori de la Unió Europea per ell mateix o amb el seu consentiment.

Finalment, en el quart bloc de regulacions s'integra un nou supòsit de llicències obligatòries per dependència entre titulars de patents d'invencions biotecnològiques i titulars de drets d'obtenció vegetal. Tant uns com altres han de concedir la llicència obligatòria quan la varietat o la invenció posterior supose, respecte de l'anterior, un progrés tècnic significatiu, de considerable importància econòmica.

Article primer. Patentabilitat.

S'introduïxen les modificacions següents en el Títol II de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents:

U. L'article 4 de la Llei de Patents queda redactat com següent:

«Article 4.

1. Són patentables les invencions noves, que impliquen activitat inventiva i siguen susceptibles d'aplicació industrial, encara que tinguen per objecte un producte que estiga compost o que continga matèria biològica, o un procediment per mitjà del qual es produïska, transforme o utilitze matèria biològica.

2. La matèria biològica aïllada del seu entorn natural o produïda per mitjà d'un procediment tècnic podrà ser objecte d'una invenció, encara que ja existisca anteriorment en estat natural.

3. A l'efecte de la present llei, s'entendrà per "matèria biològica" la matèria que continga informació genètica autoreproducible o reproducible en un sistema biològic i per "procediment microbiològic", qualsevol procediment que utilitze una matèria microbiològica, que incloga una intervenció sobre esta o que produïska una matèria microbiològica.

4. No es consideraran invencions en el sentit dels apartats anteriors, en particular:

a) Els descobriments, les teories científiques i els mètodes matemàtics.

b) Les obres literàries, artístiques o qualsevol altra creació estètica, així com les obres científiques.

c) Els plans, regles i mètodes per a l'exercici d'activitats intel·lectuals, per a jocs o per a activitats economicocomercials, així com els programes d'ordinadors.

d) Les formes de presentar informacions.

5. El que disposa l'apartat anterior exclou la patentabilitat de les invencions mencionades en este només en la mesura que l'objecte per al qual la patent se sollicita comprenga una d'estes.

6. No es consideraran com a invencions susceptibles d'aplicació industrial, en el sentit de l'apartat 1, els mètodes de tractament quirúrgic o terapèutic del cos humà o animal ni els mètodes de diagnòstic aplicats al cos humà o animal. Esta disposició no serà aplicable als productes, especialment a les substàncies o composicions, ni a les invencions d'aparells o instruments per a la posada en pràctica d'estos mètodes.»

Dos. L'article 5 de la Llei de Patents queda redactat com següent:

«Article 5.

No podran ser objecte de patent:

1. Les invencions l'explotació comercial de les quals siga contrària a l'orde públic o als bons costums, sense poder-se considerar com a tal l'explotació d'una invenció pel mer fet que estiga prohibida per una disposició legal o reglamentària.

En particular, no es consideraran patentables en virtut del que disposa el paràgraf anterior:

a) Els procediments de clonació de sers humans.

b) Els procediments de modificació de la identitat genètica germinal del ser humà.

c) Les utilitzacions d'embrions humans amb fins industrials o comercials.

d) Els procediments de modificació de la identitat genètica dels animals que suposen per a estos patiments sense utilitat mèdica o veterinària substancial per a l'home o l'animal, i els animals resultants d'estos procediments.

2. Les varietats vegetals i les races animals. Seran, no obstant, patentables les invencions que tinguen per objecte vegetals o animals si la viabilitat tècnica de la invenció no es limita a una varietat vegetal o a una raça animal determinada.

3. Els procediments essencialment biològics d'obtenció de vegetals o d'animals. A este efecte es consideraran essencialment biològics aquells procediments que consistisquen íntegrament en fenòmens naturals com l'encreuament o la selecció.

El que disposa el paràgraf anterior no afectarà la patentabilitat de les invencions l'objecte de les quals siga un procediment microbiològic o qualsevol altre procediment tècnic o un producte obtingut pels citats procediments.

4. El cos humà, en els diferents estadis de la seua constitució i desenrotllament, així com el simple descobriment d'un dels seus elements, inclosa la seqüència o la seqüència parcial d'un gen.

No obstant, un element aïllat del cos humà o obtingut d'una altra manera per mitjà d'un procediment tècnic, inclosa la seqüència total o parcial d'un gen, podrà considerar-se com una invenció patentable, inclús en el cas que l'estructura d'este element siga idèntica a la d'un element natural.

L'aplicació industrial d'una seqüència total o parcial d'un gen haurà de figurar explícitament en la sol·licitud de patent.»

Article segon. *Depòsit i accés a la matèria biològica.*

S'introdueixen les modificacions següents en el capítol primer del Títol V de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents:

U. Es dóna una nova redacció a l'apartat 2 de l'article 25 i s'afegien els apartats 3 i 4, que queden redactats com segueix:

«2. Quan la invenció es referisca a una matèria biològica no accessible al públic, o a la seua utilització, i quan la matèria biològica no puga ser descrita en la sol·licitud de patent de tal manera que un expert puga reproduir la invenció, solament es considerarà que la descripció complix amb el que disposa l'apartat anterior si concorren els requisits següents:

a) Que la matèria biològica haja sigut depositada no més tard de la data de presentació de la sol·licitud de patent en una institució reconeguda legalment per a això. En tot cas, es consideraran reconegudes les autoritats internacionals de depòsit que hagen adquirit el citat rang de conformitat amb l'article 7 del Tractat de Budapest, de 28 d'abril de 1977, sobre el reconeixement internacional del depòsit de microorganismes als fins del procediment de patents, d'ara en avant denominat el Tractat de Budapest.

b) Que la sol·licitud, tal com ha sigut presentada, continga la informació rellevant de què dispose el sol·licitant sobre les característiques de la matèria biològica depositada.

c) Que en la sol·licitud de patent s'indique el nom de la institució de depòsit i el número d'este.

3. Si la matèria biològica depositada d'acord amb el que preveu l'apartat anterior deixara d'estar disponible en la institució de depòsit reconeguda, s'autoritzarà un nou depòsit d'esta matèria, en condicions anàlogues a les previstes en el Tractat de Budapest.

4. Qualsevol nou depòsit haurà d'anar acompanyat d'una declaració firmada pel depositant que certifique que la matèria biològica objecte del nou depòsit és la mateixa que es va depositar inicialment.»

Dos. Els articles 44 i 45 de la Llei de Patents queden redactats com segueix:

«Article 44.

1. Els expedients relatius a sol·licituds de patent encara no publicades solament podran ser consultats amb el consentiment del sol·licitant.

2. Qualsevol que prove que el sol·licitant d'una patent ha pretés fer valdre davant d'ell els drets derivats de la seua sol·licitud, podrà consultar l'expedient abans de la publicació d'aquella i sense el consentiment del sol·licitant.

3. Quan es publique una sol·licitud divisionària, una nova sol·licitud de patent presentada en virtut del que disposa l'article 11, apartat 1, o la sol·licitud derivada d'un canvi de modalitat de la protecció a l'empara del que estableix l'article 42, qualsevol persona podrà consultar l'expedient de la sol·licitud inicial abans de la seua publicació i sense el consentiment del sol·licitant.

4. Després de la publicació de la sol·licitud de patent podrà ser consultat, amb la corresponent petició prèvia i amb subjecció a les limitacions reglamentàriament establides, l'expedient de la sol·licitud i de la patent, a la qual, si és el cas, haguera donat lloc.

5. Els expedients corresponents a sol·licituds que hagueren sigut denegades o retirades abans de la seua publicació no seran accessibles al públic.

6. En el cas que es torne a presentar una de les sol·licituds mencionades en l'apartat anterior, es considerarà com una sol·licitud nova i no podrà beneficiar-se de la data de presentació de la sol·licitud anterior.

Article 45.

1. La matèria biològica depositada, a què es referix l'article 25, serà accessible:

a) Abans de la primera publicació de la sol·licitud de patent, solament a qui tinga dret a consultar l'expedient d'acord amb el que estableix l'article anterior.

b) Entre la primera publicació de la sol·licitud i la concessió de la patent, a tota persona que ho sol·licite o únicament a un expert independent si així ho demana el sol·licitant de la patent.

c) Després de la concessió de la patent, i encara que la patent caduque o s'anulle, a tota persona que ho sol·licite.

2. L'accés es realitzarà per mitjà de l'entrega d'una mostra de la matèria biològica depositada, sempre que la persona que ho sol·licite es compromet a mentres duren els efectes de la patent:

a) A no subministrar a tercers cap mostra de la matèria biològica depositada o d'una matèria derivada d'esta, i

b) A no utilitzar cap mostra de la matèria biològica depositada, o derivada d'esta, excepte amb fins experimentals, excepte renúncia expressa del sol·licitant o del titular de la patent al citat compromís.

3. En cas de denegació o de retirada de la sol·licitud, l'accés a la matèria depositada quedarà limitat, a petició del sol·licitant i durant vint anys comptats a partir de la data de presentació de la sol·licitud de la patent, a un expert independent. En este cas s'aplicarà el que disposa l'apartat 2.

4. Les peticions del sol·licitant a què es referixen el paràgraf b) de l'apartat 1 i l'apartat 3 solament podran presentar-se fins a la data en què es consideren conclusos els preparatius tècnics per a la publicació de la sol·licitud de patent.»

Article tercer. *Abast de la protecció.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Títol VI de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents:

U. L'article 50 de la Llei de Patents queda redactat com segueix:

«Article 50.

1. La patent conferix al seu titular el dret a impedir a qualsevol tercer que no compte amb el seu consentiment:

a) La fabricació, l'oferiment, la introducció en el comerç o la utilització d'un producte objecte de la patent o la importació o possessió d'este per a algun dels fins mencionats.

b) La utilització d'un procediment objecte de la patent o l'oferiment de la citada utilització, quan el tercer sap, o les circumstàncies fan evident, que la utilització del procediment està prohibida sense el consentiment del titular de la patent.

c) L'oferiment, la introducció en el comerç o la utilització del producte directament obtingut pel

procediment objecte de la patent o la importació o possessió del citat producte per a algun dels fins mencionats.

2. Quan la patent tinga per objecte una matèria biològica que, pel fet de la invenció, posseïssa propietats determinades, els drets conferits per la patent s'estendran a qualsevol matèria biològica obtinguda a partir de la matèria biològica patentada per reproducció o multiplicació, en forma idèntica o diferenciada, i que posseïssa estes mateixes propietats.

3. Quan la patent tinga per objecte un procediment que permetia produir una matèria biològica que, pel fet de la invenció, posseïssa propietats determinades, els drets conferits per la patent s'estendran a la matèria biològica directament obtinguda pel procediment patentat i a qualsevol altra matèria biològica obtinguda a partir d'esta per reproducció o multiplicació, en forma idèntica o diferenciada, i que posseïssa estes mateixes propietats.

4. Quan la patent tinga per objecte un producte que continga informació genètica o que consistisca en informació genètica, els drets conferits per la patent s'estendran, sense perjudi del que disposa l'apartat 4 de l'article 5, a qualsevol matèria a què s'incorpore el producte i en la qual es continga i exercisca la seua funció la informació genètica.»

Dos. L'article 52 de la Llei de Patents queda redactat com segueix:

«Article 52.

1. Els drets continguts per la patent no s'estenen:

a) Als actes realitzats en el seu àmbit privat i amb fins no comercials.

b) Als actes realitzats amb fins experimentals que es referisquen a l'objecte de la invenció patentada.

c) A la preparació de medicaments realitzada en les farmàcies extemporàniament i per unitat en l'execució d'una recepta mèdica ni als actes relatius als medicaments així preparats.

d) A l'ús de l'objecte de la invenció patentada a bord de barcos de països de la Unió de París per a la protecció de la propietat industrial, en el cos del barco, en les màquines, en els aparells, en els aparells i en els restants accessoris, quan estos barcos penetren temporalment o accidentalment en les aigües espanyoles, sempre que l'objecte de la invenció siga utilitzat exclusivament per a les necessitats del barco.

e) A l'ús de l'objecte de la invenció patentada en la construcció o el funcionament de mitjans de locomoció, aèria o terrestre, que pertanguen a països membres de la Unió de París per a la protecció de la propietat industrial o dels accessoris d'estos, quan estos mitjans de locomoció penetren temporalment o accidentalment en el territori espanyol.

f) Als actes previstos per l'article 27 del Conveni de 7 de desembre del 1944, relatiu a l'aviació civil internacional, quan estos actes es referisquen a aeronaus d'un estat al qual siguen aplicables les disposicions del mencionat article.

2. Els drets conferits per la patent no s'estenen als actes relatius a un producte protegit per esta després que este producte haja sigut posat en el comerç en el territori d'un Estat membre de la Unió Europea pel titular de la patent o amb el seu consentiment.

3. Els drets conferits per la patent no s'estendran als actes relatius a la matèria biològica obtinguda per reproducció o multiplicació d'una matèria biològica protegida objecte de la patent, després que esta haja sigut posada en el mercat en el territori d'un Estat membre de la Unió Europea pel titular de la patent o amb el seu consentiment, quan la reproducció o multiplicació siga el resultat necessari de la utilització per a la qual haja sigut comercialitzada esta matèria biològica, i a condició que la matèria obtinguda no s'utilitze posteriorment per a noves reproduccions o multiplicacions.»

Tres. L'article 53 de la Llei de Patents queda redactat com segueix:

«Article 53.

1. No obstant el que disposa l'article 50, la venda o qualsevol altra forma de comercialització de material de reproducció vegetal realitzada pel titular de la patent o amb el seu consentiment a un agricultor per a la seua explotació agrícola, implicarà el dret d'este últim a utilitzar el producte de la seua collita per a ulterior reproducció o multiplicació realitzada per ell mateix en la seua pròpia explotació. L'abast i les modalitats d'esta excepció correspondran a les previstes en l'article 14 del Reglament (CE) 2100/94, del Consell, de 27 de juliol, relatiu a la protecció comunitària de les obtencions vegetals.

2. No obstant el que disposa l'article 50, la venda o qualsevol altra forma de comercialització d'animals de cria o de material de reproducció animal realitzada pel titular de la patent o amb el seu consentiment a un agricultor o ramader, implicarà l'autorització a estos últims per a utilitzar el ramat protegit amb fins agrícoles o ramaders. Això inclourà la posada a disposició del ramat o d'un altre material de reproducció animal perquè l'agricultor o ramader pugua prosseguir la seua activitat agrícola o ramadera, però no la venda en el marc d'una activitat de reproducció comercial o amb esta finalitat. L'abast i les modalitats d'esta excepció correspondran amb les que es fixen reglamentàriament.»

Article quart. *Llicències obligatòries per dependència.*

S'introdueixen les modificacions següents en el capítol II del Títol IX de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents:

U. El paràgraf c) de l'article 86 de la Llei de Patents queda redactat com segueix:

«c) Dependència entre les patents, o entre patents i drets d'obtenció vegetal.»

Dos. L'article 89 de la Llei de Patents queda redactat com segueix:

«1. Quan no siga possible l'explotació de l'invent protegit per una patent sense menyscabament dels drets conferits per una patent o per un dret d'obtenció vegetal anterior, el titular de la patent posterior podrà sol·licitar una llicència obligatòria, que serà no exclusiva, per a l'explotació de l'objecte de la patent o de la varietat objecte del dret d'obtenció vegetal anterior, per mitjà del pagament d'un cànon adequat.

2. Quan no siga possible obtindre o explotar un dret d'obtenció vegetal sense menyscabament dels drets conferits per una patent anterior, l'obtinentor podrà sol·licitar una llicència obligatòria, que serà no exclusiva, per a l'explotació de l'invent pro-

tegit per la patent, per mitjà del pagament d'un cànon adequat.

3. Si una patent tinguera per objecte un procediment per a l'obtenció d'una substància química o farmacèutica protegida per una patent en vigor, tant el titular de la patent de procediment com el de la patent de producte, tindran dret a l'obtenció d'una llicència obligatòria no exclusiva sobre la patent de l'altre titular.

4. Els sol·licitants de les llicències a què es refereixen els apartats anteriors hauran de demostrar:

a) Que la invenció o la varietat representa un procés tècnic significatiu de considerable importància econòmica amb relació a la invenció reivindicada en la patent anterior o la varietat protegida pel dret d'obtenció vegetal anterior.

b) Que han intentat, sense aconseguir-ho en un termini prudencial, obtindre del titular de la patent o del dret d'obtenció vegetal anterior una llicència contractual en termes i condicions raonables.

5. Quan segons el que preveu el present article corresponga la concessió d'una llicència obligatòria per dependència, també el titular de la patent o del dret d'obtenció vegetal anterior podrà sol·licitar l'atorgament, en condicions raonables, d'una llicència per dependència per a utilitzar la invenció o la varietat protegida per la patent o pel dret d'obtenció vegetal posterior.

6. La llicència obligatòria per dependència s'atorgarà solament amb el contingut necessari per a permetre l'explotació de la invenció protegida per la patent, o de la varietat protegida pel dret d'obtenció vegetal de què es tracte, i quedarà sense efecte quan es declare la nul·litat o la caducitat d'algun dels títols entre els quals es done la dependència.

7. La tramitació i la resolució de les sol·licituds de llicències obligatòries per dependències per a l'ús no exclusiu d'una invenció patentada es regiran pel que disposa la present llei.

La tramitació i la resolució de les sol·licituds de llicències obligatòries per dependència per a l'ús no exclusiu de la varietat protegida per un dret d'obtentor es regiran per la seua legislació específica.»

Disposició addicional primera.

Se substitueix la denominació del servei «Informe sobre l'Estat de la Tècnica per a Informació Tecnològica», que ofereix l'Oficina Espanyola de Patents i Marques dins de la seua prestació de serveis documentals, per la de «Informe Tecnològic de Patents», sense que es modifique la quantia de la taxa amb què està gravat este servei.

Disposició addicional segona.

El Govern, en el termini de sis mesos des de la publicació d'esta llei, desenrotllarà reglamentàriament les condicions de depòsit de matèria biològica en les institucions reconegudes a este efecte i del seu accés per part de tercers, en la mesura que les citades condicions no estiguen ja regulades en les normes internes o en els Convenis internacionals vigents a Espanya.

Disposició transitòria única.

Les disposicions de la present llei referides a patentabilitat, depòsit i accés a la matèria biològica s'aplicaran a totes les sol·licituds de patents que, a l'entrada en vigor

d'esta, es troben pendents de resolució, i les referides a llicències obligatòries per dependència, a les llicències que se sol·liciten després de la seua entrada en vigor.

En tot cas, l'abast de la protecció de les invencions biotecnològiques es regularà per les disposicions d'esta llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que estableix la present llei.

Disposició final única.

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 29 d'abril del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8627 *LLEI ORGÀNICA 2/2002, de 6 de maig, reguladora del control judicial previ del Centre Nacional d'Intel·ligència.* («BOE» 109, de 7-5-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La present llei orgànica és complementària de la llei 11/2002, de 6 de maig, reguladora del Centre Nacional d'Intel·ligència, i modifica la llei Orgànica del Poder Judicial, a l'efecte d'establir un control judicial de les activitats del citat Centre que afecten els drets fonamentals reconeguts en l'article 18.2 i 3 de la Constitució espanyola.

Per a les activitats que puguen afectar la inviolabilitat del domicili i el secret de les comunicacions, la Constitució espanyola exigeix en l'article 18 autorització judicial, i l'article 8 del Conveni Europeu per a Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals exigeix que esta ingerència estiga prevista en la llei i constitueixca una mesura que, en una societat democràtica, siga necessària per a la seguretat nacional, la seguretat pública, el benestar econòmic del país, la defensa de l'orde i la prevenció del delictes, la protecció de la salut o de la moral, o la protecció dels drets i les llibertats dels altres.

A este efecte, esta llei orgànica, l'abast de la qual resulta d'una interpretació conjunta amb la llei reguladora del Centre Nacional d'Intel·ligència, determina tant la forma de nomenament d'un magistrat del Tribunal Suprem específicament encarregat del control judicial de les activitats del Centre Nacional d'Intel·ligència, com el procediment d'acord amb el qual s'acordarà o no l'au-